

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814206788
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814206788.4

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., AK, Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: I. B., U.. XX.XX.XXXX, Č. XXX, XXX XX E., t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou - tajomníčkou F. E. Y. O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám.7, Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 205,37 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 41,37 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 41,37 eur od 28.06.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania OZ Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 49,28 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Bohdana Jakubisa a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 205,37 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 28.06.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu č. A5730692, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanej 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXX. Poukázal na to, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní ich nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 164,00 eur s tým, že ustanovenia Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bola v inom súdnom konaní označená ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Obč. zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa žalobca týmto návrhom na začatie konania domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/komunikačné zariadenie Sony Ericsson Xperia X8 a to vo výške 164,00 eur (ďalej len „škoda“).

Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedené zmluvné pokuty mali ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilné telefóny/komunikačné zariadenia za akciovú cenu splnil, avšak žalovaná si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktorý mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaná vyhlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a výhradnú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi je nasledovný: Sony Ericsson Xperia X8 - akciová cena = 1,00 eur, predajná cena = 165,00 eur, uplatnená škoda/výsledná suma = 164,00 eur. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná neuhradila riadne a včas cenu poskytnutých služieb v sume 161,37 eur vyfakturovaných v období 03/2013 - 04/2013. Pokusom o pokonávku zo dňa 13.06.2013 oznámil žalobca žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 120,00 eur. Žalobcova pohľadávka voči žalovanému ku dňu podania žaloby pozostávala zo sumy 41,37 eur za neuhradené služby a z nároku na zaplatenie náhrady škody vo výške 164,00 eur. Poukázal na to, že ak by súd považoval uplatňovanú škodu za neprimerane vysokú, ponecháva na zvážení súdu akú časť škody po využití práva súdu vysokú škodu znížiť žalobcovi prizná.

Podaním zo dňa 12.12.2014 žalobca zobrať svoj návrh čiastočne späť v sume 164 eur s príslušenstvom. Na základe uvedeného preto súd uznesením č. k. 11C/95/2014-54 zo dňa 09.01.2015 konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 164 eur s príslušenstvom zastavil.

Podaním zo dňa 02.09.2014 vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania na strane žalovaného. Následne podaním zo dňa 10.10.2014 vedľajší účastník uviedol, že do konania vstúpil len do časti náhrady škody, t.j. do sumy 164 eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o pripojení č. A5730692, Dodatkom a prílohou č. 1 k tejto zmluve, pokusom o pokonávku zo dňa 13.06.2013, opisom faktúr v počte 3 - faktúra č. 2188631316, č. 2192274638 a č. 2185010292, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete, vyjadrením žalobcu, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 31.10.2014, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Podľa Zmluvy o pripojení č. A5730692 zo dňa 23.06.2011 žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Volania do všetkých sietí 50+.

Z Dodatku k zmluve č. A5730692 zo dňa 23.06.2011 (ďalej len „Dodatok“) uzavretého medzi účastníkmi konania vyplýva, že v súvislosti s kúpou mobilného telefónu (ďalej len „MT“) typu Sony Ericsson Xperia X8 sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 1,00 eur. Žalovaný sa zaviazal splniť povinnosti vyplývajúce mu z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za ním zakúpený akciový mobilný telefón a pravidelne mesačne platiť poplatok najmenej vo výške 23,66 eur a to na základe vystavenej faktúry žalobcom. V Článku 2. bod 2.5. žalovaný sa zaviazal za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3. a 2.4. tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 164,00 eur. V Zmysle bodu 2.3. tohto článku sa odporca zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanému jednotlivými faktúrami č. 2188631316 zo dňa 17.03.2013 v sume 31,88 eur s lehotou splatnosti 31.03.2013, časťou faktúry č. 2192274638 zo dňa 17.04.2013 v sume 1,27 eur a č. 2185010292 zo dňa 17.02.2013 v sume 61,89 eur. Spolu cena poskytnutých služieb bola výške 95,05 eur.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 13.06.2013 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu splatných faktúr za poskytované služby a poplatky za obdobie 03/2013 až 04/2013 v celkovej výške 161,37 eur. Zároveň žalovaného upozornil, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných ustanovení vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu a to v celkovej výške 164,00 eur. Náhradný termín plnenia za poskytnuté komunikačné služby a zmluvnú pokutu stanovil na 27.06.2013.

Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval úhradou vo výške 120,00 eur.

Žalobca si v konaní za neuhradené služby uplatnil len sumu 41,37 eur. V sume 164 eur s príslušenstvom ako náhrady škody, zobral svoju žalobu späť. Keďže v tejto časti bolo konanie zastavené, táto časť už nie je predmetom konania.

Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 31.10.2014 vyplýva, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje dva nároky, a to sumu za neuhradené služby a nárok na náhradu škody. Vedľajší účastník nespochybňuje nárok navrhovateľa na úhradu sumy za poskytnuté služby. Je však toho názoru, že žalobca nemá nárok na náhradu škody, ktorá má spočívať v rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného zariadenia. Na základe uvedeného preto vstúpil do konania len v časti náhrady škody. V závere uviedol, že navrhuje, aby súd návrh v časti náhrady škody zamietol.

Z Článku 4 bod 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. vyplýva, že žalobca bol oprávnený odstúpiť od Zmluvy ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti. Podľa bodu 4.5 uvedeného článku, odstúpením sa Zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení od zmluvy.

Podľa Článku 17. bod 17.5 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi účastníkom a spoločnosťou, ktoré nie sú výslovne v Zmluve a Všeobecných podmienkach upravené, sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú

všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pripojení. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok a to neuhradením cien poskytnutých služieb a poplatkov za obdobie od 02/2013 až 04/2013, ktoré mu boli zo strany žalobcu vyfakturované jednotlivými vyššie uvedenými faktúrami. Celkovo výška pohľadávky žalobcu z titulu neuhradenia časti faktúr v zmysle vystavených a predložených je vo výške 161,37 eur. Žalovaný bol zo strany žalobcu vyzvaný na dobrovoľné plnenie. Žalovaný na výzvu reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 120,00 eur. Žalobca si v konaní uplatnil titulom neuhradených služieb sumu vo výške 41,37 eur.

Súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca nijak nešpecifikoval ako započítal úhradu žalovaného vo výške 120,00 eur. Neuviedol, na ktoré faktúry tieto úhrady započítal.

Voči uplatnenej pohľadávke v sume 41,47 eur ako hovorného z faktúr č. 2188631316, časti faktúry č. 2192274638 a časti faktúry č. 2185010292 súd nemal žiadne námietky a preto považoval nárok žalobcu v tejto časti t.j. 41,47 eur za dôvodný a návrhu žalobcu v tejto časti vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Žalovaný tým, že nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 27.06.2013, dostal sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia

súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením bola 0,50 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 28.06.2013 bola teda 8,50 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 8,50 % ročne od 28.06.2013 do zaplataenia zo sumy dlžného hovorného, ktoré súd uznal tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vo zvyšku nárok na úroky z omeškania zo súm, ktoré nepriznal zamietol ako nedôvodný, keďže je nedôvodná istina.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd návrhu v časti uplatneného návrhu na zaplataenie sumy vo výške 41,37 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z tejto sumy od 28.06.2013 do zaplataenia vyhovel. Vo zvyšku bolo konanie zastavené.

Podaním zo dňa 12.12.2014 žalobca zobral svoj návrh čiastočne späť v sume 164 eur. Na základe uvedeného preto súd uznesením č. k. 11C/95/2014-54 zo dňa 09.01.2015 konanie v časti o zaplataenie istiny v sume 164 eur s príslušenstvom zastavil. Keďže žalobca neuviedol dôvod na základe ktorého došlo k čiastočnému späťvzatiu, súd túto časť žaloby, t.j. 164 eur považoval za neúspech žalobcu.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V predmetnej veci mal po prepočte pomeru úspechu a neúspechu žalobca úspech vo výške 20% ($41,37/205,37 \times 100 = 20,14$) a neúspech vo výške 80 % ($100-20 = 80$ %). Žalobca preto vzhľadom na uvedené nemá právo na náhradu trov konania.

Úspešnejšiemu žalovanému tak po odrátaní jeho neúspechu od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 60 % ($80\% - 20\%$).

Keďže žalovaný si žiadne trovy konania nevyčísľil a zo spisu mu ani žiadne trovy konania nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, súd vychádzal z ust. § 146 ods. 2 O.s.p, keďže späťvzatím časti v sume 164 eur s príslušenstvom bez udania dôvodu žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Keďže žalobca procesne zavinil zastavenie konania v sume 164 eur s príslušenstvom, vedľajší účastník bol úspešný v celom rozsahu uvedenej sumy.

Súd tiež upresňuje, že žalobca síce v priebehu konania vzal čiastočne žalobu späť v sume 164 eur, no k späťvzatiu došlo až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Žalobcom žalovaná pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb vo výške 41,37 eur a náhrady škody vo výške 164,00 eur. K uvedenému preto súd pristúpil tak, že uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Tvrdenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v časti nároku týkajúceho sa zaplata sumy 164,00 eur je preto opodstatnené a vzhľadom na tú skutočnosť im súd priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech nemal.

Súd poukazuje na to, že vedľajší účastník vstúpil do konania len v tejto časti a v tejto časti žalobca zobral svoj žalobný návrh bez udania dôvodu späť. Vedľajší účastník má z dôvodu procesného zavinienia čiastočného zastavenia konania v tejto časti právo na náhradu trov konania, ktoré si aj uplatnil. Trovy konania u vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

V rámci náhrady trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia súd priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 49,28 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto:

Tarifná odmena v sume 33,20 eur podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a) a d) vyhlášky a to za nasledovné úkony (základ pre určenie odmeny je 164,00 eur, odmena za jeden úkon je 16,60 eur):

- prevzatie a príprava zastupovania 16,60 eur
- písomné podanie na súd zo dňa 10.10.2014 16,60 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 16,08 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál rok 2014 - 8,04 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu tak predstavujú sumu 49,28 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.